

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobkyně **M. K.**, zastoupené Mgr. Petrem Miketou, advokátem se sídlem Ostrava 10, Jaklovecká 18, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí ČR** se sídlem Praha 2, Na Poříčním právu 1/376, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2.7.2013 sp. zn. SZ/1495/2013/9S-MSK, č.j.: MPSV-UM/11293/13/9S-MSK, **o dávce státní sociální podpory příspěvek na bydlení,**

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. **Odměna** advokáta Mgr. Petra Mikety **se určuje částkou 4.719,- Kč,** která bude proplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 2.7.2013 sp. zn. SZ/1495/2013/9S-MSK, č.j.: MPSV-UM/11293/13/9S-MSK žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí

Úřadu práce České republiky – krajské pobočky v Ostravě ze dne 27.5.2013, č.j. 210264/13/OT, jímž byla zamítnuta žádost žalobkyně o dávku státní sociální podpory příspěvek na bydlení podle ust. § 24 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, v platném znění. Žalovaný toto rozhodnutí odůvodnil tím, že žalobkyně není členem Bytového družstva H. X a nájemcem bytu č. X na ulici H. X, O.-H., a proto nesplňuje podmínky stanovené v ust. § 24 zákona č. 117/1995 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Žalobkyně podala proti rozhodnutí žalovaného včasnou žalobu, ve které namítala, že řádně osvědčila trvání nájemního poměru, když doložila nájemní smlouvu, roční vyúčtování služeb za rok 2011 a účtový list nájemníka. Na uvedené adrese je také hlášena k trvalému pobytu od roku 1982 až dosud. Z důvodu postupu pronajímatele byla nucena hradit platby nájemného do soudní úschovy a je stále přesvědčena, že je řádnou členkou družstva a že má právo byt užívat. Žalovaný se nezabýval jejím podaným odvoláním a neopatrnil si důkazy, které by prokazovaly neuhrazení nájemného za uvedené období leden až březen 2013.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Krajský soud po té, kdy provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 2.7.2013 sp. zn. SZ/1495/2013/9S-MSK, č.j.: MPSV-UM/11293/13/9S-MSK a připojeným správním spisem žalovaného téhož čísla jednacího, jakož i připojeným správním spisem Úřadu práce ČR – krajské pobočky v Ostravě sp. zn. 8225/2013, rozsudkem ze dne 22.1.2015 č.j. 38Ad 29/2013-62 žalobu zamítl. Vycházel přitom ze skutkových zjištění vyplývajících ze správního spisu správního orgánu I. stupně, podle něhož žalobkyně podala žádost o příspěvek na bydlení dne 17.4.2013. Tento správní spis obsahoval doklad o výši nákladů na bydlení žalobkyně na adrese trvalého pobytu O. – H., H. X, fotokopie ústřížků poštovních poukázek, podle kterých dne 9.1., 26.1. a 27.2.2013 doručovala předsedkyní Bytového družstva H. X částky 2.510,- Kč. Správní spis obsahoval také protokol ze dne 17.4.2013, podle kterého žalobkyně doložila příjem za první čtvrtletí 2013 ve výši 3.282,- Kč hrubých a současně nedoložila doklad o trvání nájemního poměru ke dni 1.4.2013. Správní orgán I. stupně se přípisem ze dne 19.4.2013 obrátil na Bytové družstvo H. X se žádostí o sdělení, zda žalobkyně je nájemkyní nebo členkou tohoto bytového družstva a současně o potvrzení úhrady nájmu za období prvního čtvrtletí 2013. Současně žádal o sdělení, v jakém stádiu je řízení ohledně vyklizení bytu. Dne 3.5.2013 tomuto bytovému družstvu odpověděl jeho právní zástupce JUDr. M. S. (plná moc ze dne 3.5.2013), že podle usnesení Okresního soudu v Ostravě ze dne 27.12.2007 (právní moc 29.4.2009) byla na žalobkyni nařízena, jakožto dlužnici, exekuce. Exekučním příkazem soudního exekutora Mgr. J. K. vydaným dne 2.6.2008 č.j. Ex 119/08-11 byla v exekuci postižena práva povinnosti žalobkyně jako dlužnice v Bytovém družstvu H. X. Tím zaniklo její členství v bytovém družstvu a žalobkyně byla přípisem vyzývána, aby vyklidila předmětný byt. V přípisu bylo dále uvedeno, že přestože bytové družstvo žalobkyni vyzvalo k vyklizení bytu, do dnešního dne byt nevyklidila a obývá jej bez právního důvodu. V návaznosti na tuto skutečnost jmenovaný právní zástupce

bytového družstva podal žalobu o vyklizení bytu obývaného žalobkyní k Okresnímu soudu v Ostravě a toto řízení doposud nebylo pravomocně ukončeno. Součástí správního spisu bylo i usnesení Okresního soudu v Ostravě č.j. 94Nc 11486/2007-4 v exekuční věci oprávněného bytového družstva H. X proti povinné M. K., nar. X, podle kterého byla nařízena podle rozsudku Krajského soudu v Ostravě č.j. 42Co 192/2007-434 ze dne 27.9.2007, ve spojení s rozsudkem Okresního soudu v Ostravě č.j. 62C 144/2000-380 ze dne 11.1.2007 k uspokojení pohledávky oprávněného ve výši 30.510,30 Kč exekuce na majetek povinné. Krajský soud z uvedených zjištění učinil závěr, že není důvodná žalobní námitka žalobkyně, že v průběhu správního řízení řádně osvědčila nájemní poměr k bytovému družstvu předložením nájemní smlouvy a příslušných dokladů o nákladech na bydlení. Jak vyplynulo z obsahu správního spisu Úřadu práce ČR – krajské pobočky v Ostravě, žalobkyně skutečně doložila nájemní smlouvu k předmětnému bytu na dobu neurčitou uzavřenou 1.4.1999 a doložila také doklady o platbách nájemného a služeb spojených s užíváním bytu. Nicméně shora citovaným usnesením Okresního soudu v Ostravě ze dne 21.12.2007 č.j. 94Nc 1148/6/2007 byla na majetek žalobkyně nařízena exekuce a na základě tohoto usnesení byl vydán exekuční příkaz postižením jiných majetkových práv, a to členských práv a povinností žalobkyně v bytovém družstvu Horní 1427, o čemž svědčí shora citovaný přípis advokáta JUDr. M. S. ze dne 13.7.2011. V souladu s ustanovením § 231 odst. 1 obchodního zákoníku žalobkyni tak zaniklo členství v Bytovém družstvu H. X a v souvislosti s tím podle § 714 občanského zákoníku (zákon č. 40/1964 Sb., ve znění účinném do 31.12.2013) zanikl její nájem k předmětnému bytu. Přitom z ust. § 24 odst. 1 zákona o státní sociální podpoře vyplývá základní podmínka nároku na příspěvek na bydlení to, že žadatel o tento příspěvek je vlastníkem nebo nájemcem bytu, který je v tomto bytě hlášen k trvalému pobytu. Protože žalobkyně nebyla ani vlastníkem ani nájemcem předmětného bytu, ať už k datu vydání rozhodnutí správního orgánu I. stupně či k datu vydání žalobou napadeného rozhodnutí, nemohl jí nárok na tento příspěvek vzniknout. Na tomto závěru nemohou nic měnit její další žalobní námitky, že doložila příslušné doklady o nákladech na bydlení ani to, že se žalovaný nezabýval jejím odvoláním a že si neopatřil důkazy prokazující neuhrazení nájemného za období leden až březen 2013. Krajský soud v rozsudku dodal, že v tomto směru nemůže být důvodná ani námitka žalobkyně, že doposud nebyla pravomocně ukončena její věc ve věci žaloby na vyklizení předmětného bytu.

K podané kasační stížnosti žalobkyně Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 4.11.2015 č.j. 3Ads 37/2015-16 shora uvedený rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V odůvodnění tohoto rozsudku uvedl, že argumentace žalobkyně v projednávané věci zjevně směřovala i k výkladu § 24 odst. 2 zákona o státní sociální podpoře, podle něhož za dobu trvání nájemního vztahu pro účely nároku na příspěvek na bydlení se považuje i doba mezi skončením nájemního poměru a posledním dnem lhůty k vyklizení bytu podle § 712a občanského zákoníku, doba od zániku členství v bytovém družstvu do zajištění bytové náhrady podle § 714 občanského zákoníku. Podle Nejvyššího správního soudu krajský soud v odůvodnění svého rozsudku nereagoval na právní úpravu plynoucí z § 714 věty druhé občanského zákoníku, podle něhož osoba, jejíž nájem bytu zanikl (zánikem členství

v bytovém družstvu) není povinna se z bytu vystěhovat, pokud jí není zajištěna bytová náhrada za podmínek uvedených v § 712 odst. 2 a 3. Nejvyšší správní soud k tomu dodal, že přestože taková námitka žalobkyně neplynula z textu žaloby výslovně, nelze v projednávané věci odhlédnout od kontextu jejich podání v průběhu řízení.

Krajský soud především opakuje svůj závěr učiněný v rozsudku ze dne 22.1.2015 a sice, že žalobkyně neplnila ke dni vydání napadeného rozhodnutí podmínku ust. § 24 odst. 1 zákona č. 117/1995 Sb. věty první, neboť nebyla ani vlastníkem ani nájemkyní předmětného bytu. Žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí měla sice na adrese O.-H., H. X hlášen trvalý pobyt, avšak nebyla již členem bytového družstva. V souladu s výše uvedeným závěrem Nejvyššího správního soudu, se krajský soud zabýval dodatečně tím, zda k datu napadeného rozhodnutí plnila či neplnila žalobkyně podmínku stanovenou v odst. 2 větě druhé téhož zákonného ustanovení, podle něhož za dobu trvání nájemního vztahu se pro účely nároku na příspěvek na bydlení považuje i doba od zániku členství v bytovém družstvu do uplynutí lhůty k vyklizení bytu. Součástí správního spisu Úřadu práce ČR, krajské pobočky v Ostravě je i fotokopie přípisu advokátní kanceláře Jirousek, Skalník, Bernátík & partneři adresovaného žalobkyni ze dne 13.7.2011, ve kterém se žalobkyni zdůvodňuje zánik jejího členství v bytovém družstvu podle § 231 odst. 1 obchodního zákoníku a zánik jejího nájmu bytu č. 10 ve 4 nadzemním podlaží domu na adrese H. X v O.-H. dle ust. 714 občanského zákoníku. Tímto přípisem byla žalobkyně vyzvána, aby tento byt vyklidila ve lhůtě 15 dnů od doručení výzvy s tím, že jí je zajištěno přístřeší v Hotelovém domu H., H. X, O.-H. Žalobkyně je v tomto přípise také upozorňována na to, že pokud byt nevyklidí má JUDr. M. S., advokát výše uvedené advokátní kanceláře pokyn od klienta – Bytového družstva H. X domáhat se jejího vyklizení soudní cestou. Z připojeného spisu Okresního soudu v Ostravě sp. zn. 37C 91/2011 pak krajský soud zjistil, že Bytové družstvo H. X bylo nuceno podat na žalobkyni žalobu o vyklizení bytu ze dne 15.8.2011 s tím, že žalobkyně byla k tomuto vyklizení vyzvána dopisem ze dne 13.7.2011, v němž jí bylo zároveň sděleno, že má zajištěno přístřeší v Hotelovém domě H. Rozsudkem ze dne 17.3.2014 Okresní soud v Ostravě této žalobě vyhověl tak, že žalobkyně je povinna předmětný byt vyklidit do zajištěného přístřeší do 15 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí. K odvolání žalobkyně Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 26.3.2015 rozsudek okresního soudu potvrdil a mimo jiné v odůvodnění uvedl, že žalobkyně je povinna vyklidit předmětný byt po zajištění přístřeší a že nelze přehlédnout, že v bytě bydlí bez právního důvodu od 29.4.2009, přičemž řízení o vyklizení předmětného bytu bylo zahájeno dne 18.8.2011. Krajský soud poukázal na obstrukční chování žalobkyně a konstatoval, že její vystěhování se zajištěním přístřeší není v rozporu s dobrými mravy ani s přihlédnutím k jejímu tvrzení ohledně špatného zdravotního stavu. Do rozhodnutí odvolacího soudu pak žalobkyně podala dovolání, které bylo usnesením Nejvyššího soudu ČR ze dne 10.5.2016 odmítnuto.

Podle názoru krajského soudu byla již samotná výzva právního zástupce Bytového družstva H. X ze dne 13.7.2011 postačující k tomu, aby žalobkyně

vyklidila předmětný byt č. X na adrese H. X, O.-H., když současně už v době této výzvy jí bylo zajištěno bytovým družstvem přístřeší v Hotelovém domě H. Tuto skutečnost ostatně žalobkyně ani nezpochybňovala. Příspěvek na bydlení je dávkou státní sociální podpory, dávkou nárokovou za splnění zákonem stanovených podmínek a je poskytován ze státních prostředků. Zachování nároku na tento příspěvek by dle názoru krajského soudu bylo v příkrém rozporu s jeho účelem, pokud by měl tento nárok trvat až do pravomocného ukončení sporu soudním rozhodnutím ve věci vyklizení bytu. Nelze přehlédnout, že délka soudního řízení je ovlivněna řadou faktorů a v neposlední řadě i přístupem samotných účastníků řízení a jejich obstrukcemi, na což bylo poukázáno i ve shora citovaném rozsudku Krajského soudu v Ostravě. Krajský soud proto uzavírá, že pokud podle názoru Nejvyššího správního soudu „argumentace stěžovatelky v projednávané věci zjevně směřovala i k výkladu § 24 odst. 2 zákona o státní sociální podpoře“, pak tuto argumentaci nelze z uvedených důvodů uznat jako oprávněnou. Ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí nejenže nájem bytu žalobkyně zánikem jejího členství v bytovém družstvu již neexistoval, ale navíc byla povinna se z bytu vystěhovat, neboť jí bylo zajištěno přístřeší. Krajský soud proto opětovně uzavírá, že žaloba není důvodná.

Vzhledem k výše uvedenému krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl jako nedůvodnou.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobkyně v řízení úspěšná nebyla a žalovaný toto právo ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s.).

Ustanovenému právnímu zástupci žalobkyně byla přiznána odměna za zastupování žalobkyně v rozsahu tří úkonů právní pomoci (podání kasační stížnosti, porada s žalobkyní dne 30.1.2015 a účast při jednání krajského soudu dne 15.9.2016) po 1.000,- Kč a tří režijních paušálů po 300,- Kč v souladu s ust. § 7, § 9 odst. 2 a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., v platném znění. S připočtením daně z přidané hodnoty 21% činí pak celková odměna za zastupování žalobkyně 4.719,- Kč. Odměna za zastupování žalobkyně ve výši 3.146,- Kč byla již právnímu zástupci placena dle výpisu z bankovního účtu dne 19.2.2015.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava dne 15. září 2016

JUDr. Petr Indráček

samosoudce